

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Δ. ΛΑΥΡΑΓΚΑ

Ο
ΕΡΝΑΝΗΣ

ERNANI

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ 4

Μουσική

G. VERDI

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΕΞΗ

1909

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐξεδόθησαν :

Ὁ Γέρω-Μαρτέν (Κορμών) δρ. 1.20	Ὁ υἱὸς τῆς νυκτός, (Σεζοῦρ) » 1.20
Τόσκα, (Σαρδού) » 1.—	Θυμιούλα ἡ Γαλαξειδιώτισσα, (Π. Μελισσιώτου) » 0.80
Οἱ Βουκόλακες, (Ἴψεν) » 1.—	Μάριελλα, (Π. Δημητρακοπούλου) » 1.20
Ἡ λύρα τοῦ Γέρω-Νικόλα, (Δ. Κόκκου) » 0.80	Οἱ Ἰακωβίται, (Κοπέ) » 1.—
Ὁ μακαρίτης Τουρινέλ, (Μπισόν) » 1.—	Νύξ ἐλεημοσύνης, (Ἰω. Βουλοδήμου) » 1.—
Ἡ Τιμή, (Σούδερμαν) » 1.—	Ὁ Ράπτης τῶν Κυριῶν, (Φεῦδῶ) » 1.20
Πατρίς! (Σαρδού) » 1.20	Ἀπὸ τῆ Γῆ ἔς τὸν Οὐρανόν, (Δημητρακοπούλου) » 1.20
Ἡ Καραντίνα, (Λάσκαρη) » 1.20	Κοιμωδία, (Νικ. Λάσκαρη) (Σειρά Δευτέρα) » 1.—
Αἱ Δύο Ὀρφαναί, (Δ' Ἐνερῶ) » 1.20	Ἡ Λοκαντιέρα, (Γκολδόνη) » 1.40
Κοιμωδία μονόπρακτοί, (Ν. Λάσκαρη) » 1.20	Ὁ Δὸν Κιχώτης, (Ἰβ. Στρατηγοπούλου) » 1.40
Ὁ Ἀλιάδης τῆς Θαλαμέας, (Καλδερόν) » 1.—	Ὁ μπάριμα-Λινάρδος, (Δ. Κόκκου) » 1.—
Ὁ Ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας, (Κορομηλά) » 1.20	Τὸ Στοχεῖόν, (Καλδερόν) » 1.—
Νὰ τὸ λέμε; (Λαμπίτς) » 1.—	Οἱ Ἰπλόται τῆς Ὀμίχλης, (Δ' Ἐνερῶ) » 1.40
Μονόλογοι Καλαποθάκη, Δελφικτερίνη, Λάσκαρη κλ. » 0.80	Ἀγαθόπουλος ὁ Ξηροχωρίτης, (Μολιέρου) » 0.80
Οἱ δύο Λοχιαί, (Δοβγνύ) » 1.20	Γιὰ τὴν τιμή, (Χρηστοθασιλῆ) » 1.—
Ἡ Στρογγίλια, (Ν. Ἀντωνοπούλου) » 0.80	Νικηφόρος Φωκίας, (Π. Ζάνου) » 1.20
Οἱ ἄτιμοι, (Ροβέττς) » 0.80	Ἡ Χήρα, (Μελλάκ—Ἀλεξῶ) » 1.—
Ὁ Καπετάν Γιακουμῆς, (Δ. Κόκκου) » 1.20	Δραμάτια, (Λάσκαρη) Νὰ μὲ Ζηλεῦν. Ἐντιμοί. Μουσουλεῖον » 1.—
Ἡ Φαιδώρα, (Σαρδού) » 1.20	Τὸ Μπαλόνη, (Δαγρλεῖ) » 1.20
Ἡ Γκόλφω, (Περσειάδου) » 1.20	Ταρτοῦφος, (Μολιέρου) » 1.40
Μαλλιὰ Κουβάρια (Λάσκαρη) » 1.40	Πικ-Νίκ, (Ν. Λάσκαρη καὶ Ρ. Κ. Πῶπ) » 1.20
Ὁ Σταυρός, (Νικολάρα) » 0.60	Ὁ Πολιτικὸς Ἀνεμόμυλος, (Γκοντινέ) » 0.60
Ἡ Χαΐδα, (Μελισσιώτου) » 0.80	Γένος καὶ καρδία, (Π. Ζάνου) » 0.80
Ἡ Θεία τοῦ Καρόλου, (Μπραντόν) » 1.—	Ὁ μνηστήρ τῆς Ἀρχοντούλας, (Ἀλ. Ραγκασῆ) » 0.80
Ὁ Γαμβρός μας, (Λάσκαρη καὶ Γιαννουκάκη) » 1.20	Ἰωσίας ὁ Ἀκτοφύλαξ, (Φουρβιέ καὶ Μέγιερ) » 1.20
Ντροπαλὸς ἔρωτευμένος, (Λάσκαρη) » 0.60	
Σαμπινιὸν χωρὶς νὰ θέλη, (Ντεσλιέρ) » 1.40	
Ἡ Μήδεια, (Σουβοριν) » 1.20	
Ἡ Λαμπαδοδρομία, (Ἐρβιέ) » 1.20	
Ἐρωτὸς Θρίαμβος, (Ζιακότς) » 0.60	
Τὸ σπίτι τῆς Κούκλας, (Ἴψεν) » 1.40	

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Δ. ΛΑΥΡΑΓΚΑ

Ο
ΕΡΝΑΝΗΣ
ERNANI

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ 4

Μουσική

G. VERDI

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΕΞΗ

1909

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΡΝΑΝΗΣ

ΔΟΝ ΚΑΡΟΛΟΣ Ε΄.

ΣΙΛΒΑΣ

ΔΟΝΑ ΕΛΒΙΡΑ

ΙΩΑΝΝΑ

ΔΟΝ ΡΙΧΑΡΔΟΣ

ΙΑΓΟΣ

Ὁξύφωνος

Βαθύφωνος

Βαθύφωνος

Ὑψίφωνος

»

Ὁξύφωνος

Βαθύφωνος

Λησταί, Εὐγενεῖς, Αὐλικοί, Κυρίαί τῆς τιμῆς κλπ.

Ἡ σκηνὴ ἐν Ἰσπανίᾳ· ἐποχὴ Καρόλου Ε΄.

Ο
ΕΡΝΑΝΗΣ

ΠΡΑΞΙΣ Α΄.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

(Ὅρη ἐν Ἀραγωνίᾳ. — Μακρὰν ὁ πύργος τοῦ Ρουίς Γομές Σίλβα. Πλησιάζει ἡ δύσις. — Χορὸς ληστῶν καὶ ἀνταρτῶν. Πίνουν καὶ τρώγουν, τινὲς καθήμενοι, ἄλλοι ὄρθιοι.)

ΧΟΡΟΣ. Ἐβίβα... κρασί!
Γιὰ μᾶς τὸ κρασί,
εἶν' ἡ μόνη χαρά!
Ἄπ' ὅλους διωγμένοι,
τί ἄλλο μᾶς μένει,
παρὰ τὸ κρασί;
Ἐμπρὸς στὸ παιγνίδι,
τὴν τύχην του ἄς ἴδῃ
καθεὶς ἐδῶ νά.
Ἄς παίξουμε, φίλοι,
ἀφοῦ καμμιά φίλη
δὲν μᾶς ἀγαπᾷ.
Στὰ δάση, στοὺς λόφους,
μὲ μόνους συντρόφους
τουφέκια, σπαθιά.
Τὸν ὕπνον θὲ ναῦρη
ὁ κλέφτης σὲ μαῦρη
καὶ ἄγρια σπηλιά.

ΣΚΗΝΗ Β'.

(Ὁ Ἑρνάνης σκεπτικὸς ἐμφανίζεται ἐπὶ τινος ὑψώματος).

ΧΟΡΟΣ. Ὁ Ἑρνάνης θλιμμένος!

Σὺ, τόσο ἀνδρειωμένος,

χλωμιάζεις· γιατί;

Σ' ἐσὲ ἀφιερωμένη,

αὐτὴ ποῦ μᾶς μένει,

ἢ λίγη ζωή.

Σὰν βέλη πετοῦμε

κι' ἀμέσως κτυποῦμε

τὸν κάθε ἐχθρό.

Δὲν τρέμει τὸ χέρι,

κτυπᾷ τὸ μαχαίρι,

τὸ βόλι γοργό.

Ἄς πιοῦμε κρασί!

Γιὰ μᾶς τὸ κρασί

εἶν' ἡ μόνη χαρά.

ΕΡΝΑΝΗΣ. Εὐχαριστῶ σας, φίλοι,

τὴν τόση ἀγάπη εὐχαριστῶ.

Ἀκούσατε τὴν λύπην τῆς καρδιᾶς μου,

καὶ ἂν τὴν συνδρομὴν σας μ' ἀρνηθῆτε,

ἴσως διὰ πάντα θενὰ μὲ θρηνηῆτε!

Ὡσὰν δροσιᾶς τὰ δάκρυα

σὲ ἄνθος μαραμμένο

φωνὴ παρθένου ἀντήχησε

στὸ στήθος τὸ θλιμμένο.

Καὶ τότε πρῶτον εἰνοιῶσα

ἔρωτικὸν παλμόν.

Ὁ γέρον Σίλβας σήκωσε

ἐπάνω της τὸ χέρι

καὶ στὸν βωμόν ὡς σύζυγον

ἐλπίζει νὰ τὴν φέρῃ.

Ἄχ! ἂν τὴν χάσω ὁ δύστηχος

ἢ γῆ θὰ μὲ δεχθῇ.

Κλέψατέ την!

XOP. Ναί κι' ἀμέσως
ἀλλὰ νάλλθῃ θὰ τολμήσῃ;

EPN. Μοῦ τ' ὄρκισθῆ.

XOP. Ἐμπρὸς θάλλθοῦμε·
εἰς τὸν πύργον σ' ἀκολουθοῦμε.

Μόλις πιάσῃ τὸ σκοτάδι,

ὅλοι θάμαστε μαζῆ σου.

Τὸ μαχαῖρι καθενός μας,
προφυλάττει τὴν ζωὴν σου.

Ζήτω ὁ Ἑρνάνης! Τὴν καλή σου
θάχῃς γρήγορα κοντά σου.

Γλυκὸς ἔρως θ' ἀνταμείψῃ
τὴν ὠραία παλληκαριά.

EPN. Εἰς τοὺς πόνους, σὰ δεινά μου,
μένει αὐτὴ παρηγοριά.

Σὲ ποῦ ἡ ψυχὴ λατρεύει

καὶ βλέπει σὰ ὄνειρά της,

ὦ ἔλα χάρισέ μου

γιὰ πάντα τὴ χαρά.

Σὰν δῆ τὸ χαμογέλιο

ν' ἀνθῆ στὸ πρόσωπό σου,

ταῖς περασμέναις λίπαις

ὁ Ἑρνάνης λησιμονᾶ.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

(Πλούσια δωμάτια τῆς Ἑλβίρας εἰς τὸν πύργον τοῦ Σίλβα.

Εἶνε νύξ).

ΕΛΒΙΡΑ. Βαθειὰ εἶν' ἡ νύχτα...

ὁ Σίλβας δὲν ἐφάνη·

νὰ μὴ γυρνοῦσε πειὰ

αὐτὸς ὁ ἀπεχθὴς γέρον

ποῦ τριγυρνᾶ σὰν φάσμα ὀλόγυρά μου.

Σὰν ἔρχεται κοντά μου

ἐκεῖνον πάντα ἀναζητεῖ ἡ καρδιά μου!
Ἐρονάνη, Ἐρονάνη, ὧ κλείσε με
σφικτὰ στήν ἀγκαλιά σου,
μακρὰ ἀπ' ἐδῶ γὰ φύγωμε
γὰ ζῶ μὲ τὰ φιλιὰ σου.
Σὲ δάση, ἄγρια σπήλαια,
πάντα μαζῆ μ' ἐσὲ
θενᾶν τὰ δάση τὰ ἔρημα
παράδεισος γιὰ ἐμέ.
Ὅτι αὐτὸν δὲν μοῦ ἐνθυμίζει,
ἀποστρέφομαι, μισῶ.
Τὸ χρυσάφι ὅλου τοῦ κόσμου
δὲν μοῦ ἀλλάζει τὴν καρδιά.
Πότε θάρσθη ἐκείνη ἡ ὥρα,
ποῦ ἀνυπόμονα προσμένω,
γὰ μὲ πάρης στήν ἀγκάλη
καὶ γὰ φύγωμε μακρὰ.
(Ἀπέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Δ'.

(Κάρολος καὶ Ἰωάννα).

ΚΑΡΟΛΟΣ. Ἐδῶ ἄς ἔλθῃ ἀμέσως.

ΙΩΑΝΝΑ. Ἀλλὰ πολλὲς ἡμέρες
συλλογισμένη ὅλους μᾶς ἀποφεύγει
ὁ Σίλβας...λείπει.

ΚΑΡ.

Ἄς εἶνε...

Ὑπαγε τώρα.

ΙΩΑΝ.

Ὑπάγω.

(Ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Ε'.

(Ὁ αὐτὸς καὶ ἡ Ἐλβίρα).

ΚΑΡ. Ἡ Ἐλβίρα γιὰτί τώρα μὲ πληγώνει ;
Τὸν ἔρωτά μου, τὴν ἰσχὺν τὴν τόσην

αὐτὴ δὲν συλλογιέται
καὶ προτιμῶ ἕνα ἄλλον
ἕνα σκληρὸν ἐχθρὸν μου, ἕνα κακοῦργον.
Νὰ τὴν πραῦνω ἄς δοκιμάσω ἀκόμη.

ΕΛΒΙΡΑ (εἰσερχομένη).

Ἀλήθεια; Ἄρχων σεῖς εἶσθε;

Αὐτὴν τὴν ὥρα;

ΚΑΡ. Ὁ ἔρωτάς μου ἐδῶ μὲ φέρει

ΕΛΒ. Ὅχι· σεῖς δὲν μ' ἀγαπᾶτε.

ΚΑΡ. Τὴν ἀλήθειαν ὁ ἔρωτος λέγει.

ΕΛΒ. Ἀπ' ἐδῶ λοιπὸν φευγάτε.

ΚΑΡ. Μαζῆ μου ἔλα.

ΕΛΒ. Μὴν ἐλπίζης.

ΚΑΡ. Ἔλα καὶ θὰ μάθης πόσον

σὲ λατρεύω

ΕΛΒ. Καὶ ἡ τιμὴ μου;

ΚΑΡ. Εἰς σὲ τιμὰς θὰ δώσω.

ΕΛΒ. Φθάνει πλέον!

ΚΑΡ. Σ' ἕνα κακοῦργον

ἔχεις δώσει τὴν καρδιά;

ΕΛΒ. Ἡ καρδιά κρυφὰ φυλάττει.

ΚΑΡ. Ἄκου, ἀγάπη μου γλυκειά:

Ἀπ' τὴν ὥρα ποῦ σὲ εἶδα,

εὐμορφία γεμάτη χάρι,

ἀπ' τὰ στήθη τὴν ἐλπίδα,

τὴν εἰρήνην μ' ἔχεις πάρει.

Ἄκου Ἐλβίρα τοὺς παλμούς μου

ποῦ ζητοῦν τὸν ἔρωτά σου·

σὺ χαρά, σὺ εὐτυχία

τοῦ ἔραστοῦ σου βασιληᾶ.

ΕΛΒ. Ὑπερήφανον στὰς φλέβας

Ἄραγῶνος ρέει αἷμα·

τὴν καρδιά δὲν ὑποτάσσει

τὸ βασιλικὸν σου στέμμα.

Θρόνον, δόξας δὲν γυρεύω

οὔτ' ἀγάπη βασιληᾶ

κι' ἡ ἀγάπη σου μοῦ φέρει
ἀτιμία καὶ δυστυχιά.

ΚΑΡ. Δὲν σ' ἀκούω μαζῆ μου ἔλα,
ἔλα εὐθύς

ΕΛΒ. Δὲν τὸν βλέπω...

κι' ὁ βασιλεύς;

ΚΑΡ. Θὰ τὸν μάθης...

ΕΛΒ. (ἀρπάζουσα τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ Καρόλου).

Τοῦτο μόνον μὲ ἀρκεῖ.

"Αφετέ με ἢ καὶ τῶν δύο μας

θὰ ξεσχίσω τὴν καρδιά.

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'.

(Οἱ αὐτοὶ καὶ ὁ Ἑρνάνης ἀπροόπτως ἐμφανιζόμενος).

ΚΑΡ. Καὶ οἱ πιστοὶ μου;

ΕΛΒ. "Ω τί τρόμος!

ΕΡΝ. Μεταξὺ αὐτῶν κι' ἐγώ.

ΚΑΡ. Εἶς' ὁ Ἑρνάνης; ἡ ὄργη μοῦ τὸ λέγει

ποῦ μ' ἀνάβει ἡ ὄψις σου τώρα.

Εἶς' ὁ Ἑρνάνης, ὁ ληστής, ὁ κακοῦργος,

πῶχει κάψει, ἐρημώσει τὴν χώρα.

Σ' ἔν μου νεῦμα χαμμένος θὰ ἦσο...

σ' ἀψηφῶ... ἔχω οἶκτον γιὰ σέ.

Πρὶν ἡ ὄργη μου τελείως ξανάψει

φύγε, κρύψου μακρὰν ἀπ' ἐμέ.

ΕΛΒ. (μὲ ἀνὰ χεῖρας τὸ ἐγχειρίδιον).

Μὴ σκληροί, μὴ τυφλοὶ ἀπ' τὴν ἔχθραν

μοῦ σπαράσσετε ἐδῶ τὴν καρδιά μου.

Μὴ στοῦ κόσμου τὰ πόδια πετᾶτε

τὴν τιμὴν, τὸ μεγάλο ὄνομά μου.

"Αν μιὰ λέξι, ἓνα νεῦμα σᾶς φύγη

σκοτωμένη θὰ ἰδῆτε ἐδῶ ἐμέ.

ΕΡΝ. Μὲ γνωρίζεις. Λοιπὸν μάθε τώρα

πόσον μῖσος γιὰ σέ ἔχ' ἡ καρδιά μου.

Τὸν πατέρα μου ἐσὺ ἔχεις σκοτώσει
καὶ μ' ἀρπάξεις τιμὰς καὶ καλὰ μου.
Γιὰ νὰ μείνη αἰώνια ἡ ἔχθρα,
τὴν αὐτὴν ζητεῖς κόρην μ' ἐμέ.

ΣΚΗΝΗ Ζ'.

(Οἱ ἄνω καὶ ὁ Σίλβας εἰσερχόμενος αἰφνιδίως).

ΣΙΛΒΑΣ. Θεέ, τί αἰσχος στὸν ἱερόν μου οἶκον
τὸν τιμημένον! Στὴν μνηστὴν τοῦ Σίλβα
σιμὰ δυὸ ἀπατεῶνας βλέπω. (πρὸς τὴν εἴσοδον)
Ἐμβάτε ἐδῶ, πιστοὶ μου ἀνδρεῖοι ἱππῶται.
Ἄς ἴδῃ ὁ καθεὶς τὴν ἀτιμίαν,
τὴν ὕβριν, ποῦ προσβάλλει τὸν κύριον του!
(Κατ' ἰδίαν). Δυστυχής, ἐλπίδα εἶχες
νὰ χαρῆς τὸ ἄγνὸ αὐτὸ κοῖνο,
ἀλλὰ μαύρη ἀτιμία
πέφτει στ' ἄσπρα σου μαλλιά.
Ἄχ γιατί στὰ στήθη μέσα
νέα πάλλει ἡ καρδιά;
Ἐπρεπε μαζὴ μὲ ἐμένα
νὰ γηράσῃ κι' ἡ καρδιά.
Ἡ προσβολὴ ἱππῶται
ἐκδίκησιν ζητεῖ.
Ἰππῶται, τὸ σπαθί μου καὶ τὴν λόγχην
θέλει νὰ ἐκδικηθῇ ὁ γέρον Σίλβας.
(πρὸς τὸν Ἐργάνην καὶ Κάρολον). Σιγαῖτε.

ΕΡΝ. Κύριέ μου...

ΣΙΑ. Οὔτε λέξιν.

Οὔτε λέξιν.

ΚΑΡ. Κύριε Δοῦκα!

ΣΙΑ. Τὰ ξίφη θὰ μιλήσουν. ὦ δειλοί!

(πρὸς τὸν Κάρολον)

Καὶ σὺ πρῶτος, σὺ ἔλα.

ΣΚΗΝΗ Η΄.

(Οἱ ἄνω καὶ ὁ Ἰάγος).

ΙΑΓ. (ἀναγγέλλων) Ὁ μέγας ἀκόλουθος Δὸν Ριχάρδος.

ΣΙΑΒ. Ἄς ἔλθῃ νὰ ἰδῇ πῶς ἐκδικοῦνται.

ΡΙΧ. (εἰσερχόμενος καὶ ἀποκαλύπτων τὸν βασιλέα)

Ἐπακοῆ καὶ πίστις,

πρέπει στὸν βασιληά,

ΚΑΡ. (πρὸς τὸν Ριχάρδον)

Ἡ ὀργὴ τοῦ γέρου ἐσβύσθη,

ἴσως νὰ μεταμελήται

καὶ τὴν προᾶξιν του φοβῆται,

ἐμπροστὰ στὸν βασιληά.

ΕΛΒ. (πρὸς τὸν Ἐρνάνην)

Ἄνεα πάντα θὰ λατρεύω

καὶ πιστὴ ἢ καρδιά μου μένει,

μόνον ὁ ἔρωσ θὰ ἀπομένη

στὴν ψυχὴ παρηγοριά.

ΕΡΝ. Ἄκου Ἐλβίρ: ἀπ' τοὺς τυράννους,

γρήγορα σ' ἐλευθερώνω,

μόνη σὺ στὴν τόσῃν θλίψιν

μένεις μου παρηγοριά.

ΣΙΑΒ. Εἰς τὰ μάτια μου ἀκόμη

ναί, διστάζω νὰ πιστεύσω!

δὲν μποροῦσα νὰ μαντεύσω

ποῦ ἔχω ἐδῶ τὸν βασιληά.

ΙΑΓΟΣ, ΔΟΝ ΡΙΧΑΡΔΟΣ καὶ ΧΟΡΟΣ

Ἡ μορφή του φανερώνει

τὴν ὀργὴν π' εἶχε στὰ στήθη,

μὰ ὁ θυμὸς του διελύθη

ἐμπροστὰ στὸν βασιληά

ΣΙΑΒ. (γονυκλινῆς) Κύριέ μου γόνυ κλίνω.

ΚΑΡ. Σήκω φίλε, συγχωρῶ σε.

ΣΙΑΒ. Νὰ γνωρίσω δὲν μποροῦσα.

ΚΑΡ. Καλῶς βλέπω ἠπατήθης...

Πέθαν' ὁ πιστός μου πάπος,

τὸν διάδοχον θὰ ἐκλέξουν...

Τὴν φιλίαν σου γνωρίζω...
σοῦ ζητῶ τὴν συμβουλήν.

ΣΙΑ. (ὕποκλινόμενος) Εἶν' τιμὴ, τιμὴ μεγάλη.

ΚΑΡ. Ἄν σ' ἀρέσῃ, αὐτὴν τὴν νύκτα,
θὰ διέλθωμεν ὁμοῦ.

ΕΡΝ. } Τί ἀκούω ;
ΕΛΒ. }

ΚΑΡ. (πρὸς τὸν Ἑρνάνην καὶ ἰδίαν). Θὰ σὲ σώσω.

(πρὸς τὸν Σίλβαν δεικνύων τὸν Ἑρνάνην)

Τώρα ἀμέσως—φεύγει ὁ πιστός μου αὐτός.

ΕΛΒ. (μὲ εἰσήκουσ' ὁ Θεός)

ΕΡΝ. Ὁ πιστός σου ; γὰρ πάντα σιμά σου,
θᾶμαι φᾶσμα, ποῦ ἐκδίκησι θέλει.
Τὴν προσμένει ἀπ' ἐμὲ τόσα χρόνια,
τοῦ πατρός μου ὠργισμένη ἡ σκιά !
Ναί ! θὰ σβύσω τὸ ἄσπλαγχο μῖσος,
ποῦ μοῦ τρώγει ναί... τὰ σωθικά.

ΕΛΒ. Φύγ' Ἑρνάνη. Εἰς τὸν ἔρωτά μας,
σ' ἐξορκίζω μὴ μένης ἀκόμα.
Γύρω ἀστράφτουν γὰρ σὲ ὑψωμένα,
χίλια, μύρια σπαθιά ἐχθρικά·
φύγε, φύγε καὶ αὐτὴ ἡ καρδιά μου,
πάντα ἐσένα, πιστὴ θ' ἀγαπᾷ.

ΚΑΡ. Ἐπάνω ἀπ' ὅλα, τὸ κλέος, τὴν λάμψι,
ποῦ σκορπίζει Καισάρων τὸ στέμμα,
τώρα θέλω. Κ' ἂν τύχη εὐνοίησῃ,
νὰ τὸ φέρω στὸ μέτωπο αὐτό,
τοῦ δικαίου προστάτης θὰ γίνω
καὶ τὸν ἄδικον θὰ τιμωρῶ.

ΣΙΑ. Ἡ εὐγενής σου αὐτὴ ἐπιθυμία
εἶνε, ἄρχων, ἱερὰ καὶ δικαία
καὶ θὰ στέψη ἢ δάφνη Καισάρων
τὸ μέτωπό σου τὸ σεβαστό.
Ἡ ἀγάπη, ναί, τῆς Ἰσπανίας
θὰ σοῦ δώσῃ τὸ δῶρον αὐτό.

ΙΑΓ. ΡΙΧ. καὶ ΧΟΡΟΣ. Ὁ θυμὸς, ἡ ὀργή του ἐσβύ-
[σθη

καὶ ἀγάλλετ' ὅλη ἡ ψυχὴ του.

Ἡ γαλήνη ἐπανῆλθε καὶ γέλοιο
στὴν μορφὴ του ἀνθεὶ χαρωπὸ.

Τέλος τῆς Α' πράξεως.

ΠΡΑΞΙΣ Β'.

ΣΚΗΝΗ Α'.

(Μεγαλοπρεπῆς αἴθουσα εἰς τὸν Πύργον Σίλβα)

ΧΟΡΟΣ. Ἄς χαρῶμεν στὸν πύργον τοῦ Σίλβα·
τὸ τραγοῦδι τοῦ γάμου ἃς ἠχήσῃ,
ὁ καθένας μας ἃς εὐθυμήσῃ.
Εἶν' ἡμέρα ἀγάπης, χαρᾶς.

ΣΚΗΝΗ Β'.

(Ὁ Σίλβας μεγαλοπρεπῶς ἐνδεδυμένος ὡς Ἴσπανὸς μεγιστὰν
προχωρεῖ νὰ καθίσῃ ἐπὶ τοῦ δουκικοῦ ἐδωλίου. Εἶτα ὁ
Ἐρνάνης μεταμφιεσμένος εἰς προσκυνητὴν).

ΣΙΑ. Ἰάγε ἐδῶ τὸν ρασόφορον φέρε.

ΕΡΝ. Ὁ Θεὸς νᾶνε μαζί σας.

ΣΙΑ. Ἐλα ἐδῶ σιμά, ζήτηι τί θέλεις;

ΕΡΝ. Φιλοξενίαν ζητῶ.

ΣΙΑ. Στὸν Σίλβα πάντα ὑπῆρξεν ἱερά.

Ποιὸς εἶσαι; ποῦ πηγαίνεις;

δὲν θέλω νὰ μοῦ εἰπῆς.

Στὸν οἶκόν μου ἐδῶ Θεὸς σὲ στέλλει.

ΕΡΝ. Ὡ σᾶς εὐχαριστῶ.

ΣΙΑ. Δὲν φθάνει.

Σὺ κύριος εἶσαι ἐδῶ.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

(Οἱ ἄνω, εἶτα ἡ Ἐλβίρα).

ΣΙΑ. Κύττα, ἡ σύζυγός μου φθάνει.

ΕΡΝ. (ἐμπληκτός). Σύζυγος!

ΣΙΑ. Σὲ ὀλίγο (πρὸς τὴν Ἐλβίρα).

Γιατί τὸ στέμμα
τὸ δουκικόν, Ἐλβίρα,
δὲν φόρεσες ἀκόμα;

ΑΡΝ. Σύζυγος... σὲ λίγο;...

Τῶν γάμων σου τὸ δῶρον
θὰ σοὶ προσφέρω, ὦ Δούκα.

ΣΙΑ. Σὺ;

ΕΡΝ. Ναι.

ΕΛΒ. Τί ἀκούω;

ΕΡΝ. (ἀποκαλυπτόμενος). Τὴν κεφαλὴν μου.

ΕΛΒ. Αὐτὸς ἐδῶ; Θεέ μου...

ΕΡΝ. Χρῆμα ὅσον φιλάργυρος
μπορεῖ νὰ ἐπιθυμήσῃ,
τὸ δίδω σ' ὅποιον εὐσπλαγχνα
τὸ αἷμά μου θὰ χύσῃ.

Μὲ κνηγοῦν ἀδιάκοπα
στρατιῶται, πολεμάρχοι.
Εἶμαι ὁ ληστής Ἑρνάνης,
ὅλους μισῶ κι' ἐμέ...

ΕΛΒ. Ὠϊμένα, ἐχάθ' ὁ ἄμοιρος.

ΣΙΑ. Ὅποια παραφροσύνη.

ΕΡΝ. Οἱ σύντροφοί μου ἐσκόρπισαν,
ἐδῶ εἶμ' αἰχμάλωτός σου.

Στὸν βασιλέα προδῶστέ με,
στὴν διάκρισίν μας εἶμαι.

ΣΙΑ. Ὅχι ποτέ, σὲ ὀμνῶ
ἐδῶ ἀσφαλῆς θὰ μένης.

Ὅχι ποτέ, ποτέ.

Ὁ ξένος εἰς τὸν οἶκόν μου
σὰν ἀδελφὸς ἐμβαίνει. (Πρὸς τοὺς ἐπτότας).

᾽ὦ σεῖς πιστοὶ φυλάξετε
τὸν πύργον ὀπλισμένοι.
᾽Ακολουθήτέ με. (᾽Απέρχονται ὄλοι).

ΣΚΗΝΗ Δ'.

(Ἐρνάνης καὶ Ἐλβίρα)

- EPN. Σὺ ἄπιστος
τολμᾶς νὰ μ' ἀντιζύσης ;
- ΣΙΑ. ᾽Εδῶ ἡ καρδιά μου... κτύπα με
μὰ πίστεψε σ' ἐμέ.
Καθεὶς ἐδῶ σὲ ἐνόμιζε
γιὰ πεθαμμένο...
- EPN. ᾽Αλήθεια ;
- ΕΛΒ. ᾽Αχ, ζῆ ἀκόμη.
Ἦθελα νὰ σχίσω αὐτὰ τὰ στήθια
τὸν ὄρκον σὰν ἐνθυμούμη
εἰς τὸν βωμὸν ἐπάνω.
᾽Οχι, δὲν εἶμαι ἄπιστος,
ὅσον ἐσὺ σκληρὸς (δακρύνουσα).
- EPN. Μὴ δακρύνῃς—ἀχ συγγνώμην
πάντα, πάντα—σ' ἀγαπῶ.
- ΕΛΒ. ᾽ὦ χαρά, ὦ εὐτυχία,
εἰς τὸν οὐρανὸν πετῶ.

ΕΛΒΙΡΑ

ΕΡΝΑΝΗΣ

Νὰ μποροῦσα νὰ πεθάνω Νὰ μποροῦσα νὰ πεθάνω
στὴν ἀγκάλη σου, ὦ Ἐρνάνη στὴν ἀγκάλη σου, ὦ Ἐλβίρα
καὶ μαζύ σου ἀγκαλιασμέ- καὶ μαζύ σου ἀγκαλιασμέ-
[νη] [νος]

ν' ἀνεβῶ στὸν οὐρανὸ. ν' ἀνεβῶ στὸν οὐρανὸ.
Μόνο πίκρες ὁ ἔρωτάς μας Μόνο πίκρες ὁ ἔρωτάς μας
μᾶς ποτίζει καὶ καῦμό. μᾶς ποτίζει καὶ καῦμό.

(Μένουν ἐνηγκαλισμένοι):

Σκηηνή Ε'.

(Ὁ Σίλβας βλέπων ἐνηγκαλισμένους τὴν Ἑλβίραν καὶ τὸν Ἑρνάνην, ὁρᾷ εἰς τὸ μέσον αὐτῶν κρατῶν ἐγχειρίδιον).

ΣΙΑ. Ἄχ κακοῦργοι, τὴν ὀργὴν μου,
τὸν θυμὸν μου δὲν φοβεῖσθε ;
Τὴν ἀχάριστον καρδιά σας,
ἄσπλαγχνα θὰ τὴν σπαράξω.

Σκηηνή ΣΤ'.

(Ὁ Ἰάγος ἐρχόμενος δρομαίως).

ΙΑΓ. Εἶν' ἀπ' ἔξω ὁ βασιλεύς μας
μὲ φρουρὰν συνοδευμένος.
Θέλει νὰ ἔμβῃ.

ΣΙΑ. (ἐπ' ὀλίγον σκεφθεῖς). Ἄς ἔμβῃ.

ΕΡΝ. Θάνατον ἀπὸ σὲ ζητῶ.

ΣΙΑ. Ὅχι, ἐκδίκησι μεγάλη
ἐτοιμάζει αὐτὸ τὸ χέρι.
Ἐλα, κρούψου ἐκεῖ, κανεῖς
θὰ τολμήσῃ νὰ σ' εὐρῇ.
Ἐγὼ μόνος θὰ ἐκδικήσω
τὴ βαρειὰ τὴ προσβολή!

ΕΡΝΑΝΗΣ καὶ ΕΛΒΙΡΑ ὁμοῦ :

Ἐκδικήσου, ἡ ὀργή σου
ὅλη ἐπάνω μου ἄς πέσῃ.
Ἄλλ' αὐτὸν(ὴν) ἐδῶ λυπήσου,
οἶκτον λάβε δι' αὐτόν(ὴν).
Εἰς ἐμὲ τὸ παῖσμα ὄλον
τιμοφία εἰς ἐμέ.

(Ὁ Ἑρνάνης κρούπτεται καὶ ἡ Ἑλβίρα ἀποσύρεται).

ΣΚΗΝΗ Ζ'.

(Δὸν Κάρολος εἰσερχόμενος καὶ ὁ Σίλβας. Ἐἶτα Δὸν Ριχάρδος καὶ εὐγενεῖς ἱππῶται)

ΔΟΝ ΚΑΡ. Ἐξάδελφε, γιατί ὀπλισμένον
τὸν πύργον σου εὐρίσκω ;
Ἄπάντησον.

ΣΙΑ.

Ὡ Ἄρχων !

ΚΑΡ. Γνωρίζω, σεῖς κόμητες καὶ Δοῦκες
σφαγὰς καὶ ἀνταρσίας ὑποκινεῖτε.
Ἄλλ' ἀγρυπνεῖς. Στὸ καταφύγιον τοῦτο
τὸ σπέρμα θὰ πνιγῇ τῆς ἀνταρσίας·
καὶ πύργους καὶ δεσπότας θὰ συντριψῶ.
Λέγε...

ΣΙΑ. Ὡ ἄρχων, εἶν πιστοὶ οἱ Σίλβα.

ΚΑΡ. Θὰ ἰδοῦμε τὸ ὕστερον.
Τῆς ἀνταρσίας στίφος ἐσκορπίσθη.
Ὁ μόνος ἀρχηγός των
Ἐρνάνης, στὸ φρούριό σου εἶνε κρυμμένος.
Νὰ μοῦ τὸν δώσης, ἄλλως φωτιὰ θὰ βάλω
στὸν πύργον νὰ καῖ.
Κι' ἂν λέγω ἀλήθεια, σὺ καλῶς γνωρίζεις.

ΣΙΑ. Ἀλήθεια, ἐδῶ ἕνας ρασοφόρος ἦλθε
καὶ ἄσυλο ἀπ' ἐμὲ ἀσφαλὲς ζητοῦσε.
Δὲν πρέπει νὰ προδώσω.

ΚΑΡ. Ὡ γέρον, θὰ προδώσης τότε ἐμέ ;

ΣΙΑ. Οἱ Σίλβα δὲν προδίδουν.

ΚΑΡ. Τὴν κεφαλὴν σου ἢ τὸν Ἐρνάνην θέλω.
Ἀκούεις ;

ΣΙΑ.

Τὴν κεφαλὴν μου ;

ΚΑΡ. Σὺ, Δὸν Ριχάρδε, τὸ ξιφὸς του νὰ πάρης.
Κάθε γωνίαν τοῦ πύργου ἐξετάσετε
νὰ βρῆτε τὸν προδότην.

ΣΙΑ. Πιστὸς ὁ πύργος, ὡς ὁ κύριός του.

ΣΚΗΝΗ Η΄.

(Μερικοὶ τῶν ἵπποτῶν ἐξέρχονται)

- ΚΑΡ. Θὰ ἰδοῦμε, ὦ αὐθάδη γέρων,
ἂν καὶ τῶρα θὰ τολμήσης
τὴν ὀργὴν μου ν' ἀψηφήσης.
Ἐὶς τὴν ὀργὴν τοῦ Βασιληᾶ
ἀπειλεῖ τὴν κεφαλὴν σου.
Τιμωρὸς σὲ παραστέκει
σκέψου, σὺν ἀστροπελέκι,
πρὶν νὰ πέσῃ φοβερῆ.
ΣΙΑ. Ἄ, τῶν Σίλβα μὴ θελήσης
νὰ προσβάλλῃς τὴν τιμὴν.

ΣΚΗΝΗ Θ΄.

(Οἱ ἵπποταὶ ἔρχονται δρομαῖοι μὲ δέσμας ὄπλων, ἅς καταθέ-
τουν πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ βασιλέως)

- ΧΟΡΟΣ. Εἰς τοῦ πύργου ὅλα τὰ μέρη
ἐξητήσαμεν ματαίως, ἔ
δυνατὸν δὲν εἶν' βεβαίως
ὁ ἀντάρτης νὰ εὐρεθῆ.
Οἱ φρουροὶ εἶνε δίχως ὄπλα,
μὰ μὴ παύσῃ ὁ θυμὸς σου.
Τιμωρία ἔστους προδότας
πρέπει νὰ δοθῆ σκληρῆ.
ΚΑΡ. Μὲ μαρτύρια θὰ ὀμιλήσουν,
τὸν ληστὴ σ' ἐμὲ θ' ἀφήσουν.

ΣΚΗΝΗ Ι΄.

(Ἡ Ἑλβίρα ἐξέρχεται ταχέως, ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῆς Ἰω-
άννας καὶ τῶν κυριῶν τῆς τιμῆς καὶ πίπτουσα πρὸ τῶν
ποδῶν τοῦ Καρόλου).

- ΕΛΒ. Ἄ, μὴ πλέον, σκληρὰ δὲν εἶνε
τόσον ἢ βασιλικὴ καρδιά.

Ἄ, Ἐρνάνης

ΚΑΡ. (τρυφερώς). Σὺ τὸ θέλεις ; ἄ...κάθε ἔχθρα
χάριν σοῦ, Ἐλβίρα, σιωπᾶ.

(Πρὸς τὸν Σίλβα)

Τῆς πίστεώς σου ἐνέχυρον
κρατῶ αὐτὴν τὴν κόρη
μαζύ μου....ἄλλως τὸν ἔνοχον...

ΣΙΑ. (διακόπτων). Ὅχι, ὄχι, μὴ προχώρει

Ἄρχων, τόσο ἀδυσώπητος
μαζύ μου μὴ φανῆς.

Σ' ἐμέ, γέροντα δύστυχον,
εἶνε παρηγοριά μου.

Ποῖν μοῦ τὴν πάρης
βύθισε μαγαῖρι ἴστην καρδιά μου.

ΚΑΡ. Λοιπὸν ὁ Ἐρνάνης ;

ΣΙΑ.

Πάρε την.

Τὴν πίστιν δὲν πατῶ.

ΚΑΡ. (πρὸς τὴν Ἐλβίρα ἐρωτικῶς).

Μαζύ μου ἔλα, ὦραία κόρη
μ' ἄνθη νὰ σὲ στεφανώσω.

Μαζύ μου ἔλα νὰ περάσης
ἡμέρας εὐτυχεῖς, χαρᾶς.

Μὴ δακρῶζης πλέον κόρη,
ἡ καρδιά σου ἄς ἡσυχάσῃ.

Σὲ προσμένουν τῆς ἀγάπης
ἡμέρες εὐτυχεῖς, χαρᾶς.

Ὁ Κάρολος, φέρων μαζύ του τὴν Ἐλβίραν, ἀπέρχεται, ἀκο-
λουθούμενος ἀπὸ τοὺς ἱππότες. Αἱ Κυραὶ καὶ θεραπει-
νίδες εἰσέρχονται εἰς τὰ δομάτια τῆς κυρίας των)

ΣΚΗΝΗ ΙΑ'.

(Ὁ Σίλβας παρατηρῶν ἀκίνητος τὸν ἀπερχόμενον βασιλέα)

ΣΙΑ. Ἄς ἀγρυπνᾷ ἐπάνω σου ὁ θεός.
Θὰ σὲ μισῶ αἰωνίως βασιληᾷ !

(Τρέχει πρὸς τὰς πανοπλίας, ἀποσπᾷ δύο ξίφη. Εἶτα ἀνοίγει
τὴν κρύπτην τοῦ Ἐρνάνη).

ΣΚΗΝΗ Β΄.

(Ὁ Ἐρνάνης ἐξερχόμενος. Ὁ Σίλβας προτείνων αὐτῷ τὰ ξίφη)

- ΣΙΑ. Ἐβγα...ἰδού—πάρε, ἀκολούθει με.
EPN. Μαζύ σου ; καὶ ποῦ ;
ΣΙΑ. Στὸν κάμπο.
EPN. Ποτέ...δὲν θέλω.
ΣΙΑ. Ἄνανδρε.
ἴστη λάμπη τῶν σπαθιῶν μου
τρέμεις, γλωμιάζεις ; ὠμίλησε ;....
EPN. Τὰ χρόνια σου ἐμποδίζουν ...
ΣΙΑΒ. Σὲ προκαλῶ κι' ὁ ἕνας μας,
πρέπει νὰ φονευθῆ !
EPN. Σὺ ὁ σωτήρ μου σφάξε με,
ἀλλ' ἄκου μιὰ στιγμὴ.
ΣΙΑΒ. Ποτέ ! ...
EPN. Μιὰ παρακάλεσι,
σὲ ἐξορκίζω ἄκου.
ΣΙΑΒ. Τὸν Θεὸν παρακάλεσε.
EPN. Ὅχι...ἔσέ, ἔσέ.
ΣΙΑΒ. Τί θέλεις ἀπὸ ἐμέ ;
EPN. Μίαν φορὰν καὶ ὕστερα,
νὰ τῆς ἰμιλήσω
ΣΙΑΒ. Ποίᾳς ;
EPN. Τῆς Ἑλβίρας.
ΣΙΑΒ. Γιὰ τὴν αὐλὴν
φεύγει τοῦ βασιληᾶ.
EPN. Γέρον, γέρον τί ἔκαμες,
κι' αὐτὴ τὸν ἀγαπᾶ.
ΣΙΑΒ. ὦ λύσσα, τὴν ἀλήθεια
μοῦ εἶπες ;
EPN. Τὴν ἀλήθεια.
ΣΙΑΒ. ὦ φίλοι μου εἰς τὰ ὄπλα.
EPN. Κι' ἐγὼ θὰ λάβω μέρος
εἰς τὴν ἐκδίκησίν σου.

ΣΙΛΒ. Θὰ σὲ σκοτώσω πρῖν.

ΕΡΝ. Μαζῆ μ' ἐσένα ἐκδίκησι θὰ λάβω,
κι' ὕστερα μὲ φονεύεις.

ΣΙΛΒ. Θὰ μοῦ φανῆς πιστός ;

ΕΡΝ. (δίδων αὐτῷ κυνηγετικὸν κέρας)
Ὁ ἀρραβὼν μου : ὅταν θελήσης
ὁ Ἑρνάνης ν' ἀποθάνῃ,
ἕναν ἦχον ἂν ἀκροασθῆ,
χάνει ὁ Ἑρνάνης τὴν ζωή.

ΣΙΛΒ. Ἐδῶ τὸ χέρι ὀρκίσου το.

ΕΡΝ. Στὴν μνήμην τοῦ πατρός μου.

ΣΙΛΒ.) (ὁμοῦ) Ὁ Θεὸς π' ἀκούει τὸν ὄρκον μας
ΕΡΝ.)
τὸν ψεύστη ἄς τιμωρήσῃ,
νὰ στερηθῆ τὰ μάτια του
κι' ἄτιμος νὰ ταφῆ !

(Στρατιῶται καὶ ἱππῶται τοῦ Σίλβα ἔρχονται ἄοπλοι)

ΧΟΡΟΣ. Ὅλοι ἐδῶ : ἐκδίκησι
γυρεύει ἢ προσβολή.

ΕΡΝ.)
ΣΙΑ.) Τ' ἄλογά σας ἱππῶται ἐτοιμᾶστε,
ὄπλα, αἶμα, ἐκδίκησιν θέλω.

ΧΟΡΟΣ. Ἐτοιμ' ὄλοι καὶ τὰ ἄλογά μας,
ὄπλα, αἶμα, ἐκδίκησιν θέλει.

ΕΡΝ. Ἴδου ὁ Σίλβας)
ΣΙΑ. Ἴδου ἐγὼ) μαζῆ ὁ ἀρχηγός σας
νάνταμείψῃ τὸ θάρρος ποθεῖ.

ΧΟΡΟΣ. Ἄν ὁ Σίλβας μαζῆ ἀρχηγός μας,
τὸ τί ἀξίζει καθεὶς μας θὰ ἰδῆ.

ΕΡΝ. ΣΙΑ.)
ΧΟΡΟΣ.) Τὰ σπαθιά μας φορεῖς τοῦ θανάτου.
Θὰ ξεσχίσουν τὰ ἄσπλαγνα στήθια,

θ' ἀποθάνη ἀμέσως ἐκεῖνος
ποῦ τολμήσῃ νὰ μᾶς ἀντιστῇ.

(φεύγουν ὅλοι)

Τέλος τῆς Β'. πράξεως.

ΠΡΑΞΙΣ Γ'.

ΣΚΗΝΗ Α'.

(Ἐπόγειον νεκροταφεῖον ἐν Ἀκυῖσγρανφ, ἐν ᾧ τὰ ὀστᾶ
τοῦ Καρλομάγνου. Ἐπὶ τοῦ μνημείου φαίνονται τὰ γράμ-
ματα ΚΑΡΟΛΟΣ ΜΑΓΝΟΣ. Δύο λυχνίαι κρεμάμεναι ἐκ
τοῦ θόλου φωτίζουν ἀμυδρῶς τοὺς τάφους. — Κάρολος
καὶ Ριχάρδος).

ΚΑΡ. Ἐδῶ εἶν' τὸ μέρος ;

ΡΙΧ. Ναί.

ΚΑΡ. Κι' ἡ ὥρα ;

ΡΙΧ.

Εἶν' τώρα,

ἔδῶ συνέρχοντ' ὅλοι.

ΚΑΡ. Διὰ τὴν συνομωσίαν...

Ἄπο τῶν φονέων τὰ μάτια

τοῦ Καρλομάγνου ὁ τάφος θὰ μὲ κρύψῃ.

Κ' οἱ Ἐκλέκτορες ;

ΡΙΧ.

Σὲ σκέψι

εἰς ποῖον τώρα ἀνίγει τὸ ὠραιότερον

διάδημα τοῦ κόσμου, ἢ ἔνδοξη δάφνη,

στολίδι τῶν Καισάρων.

ΚΑΡ. Καλὰ ἄφησέ με,

(Ὁ Ριχάρδος προχωρεῖ).

μ' ἄκου :

ἂν μὲ ἐκλέξουν ἴσως...
τρὶς ἀπ' τὸν μέγαν πύργον
ἄς κανονοβολίσουν·
ἔπειτα ἔλα ἔδῶ μὲ τὴν Ἑλβίραν.

PIX. Σκοπεῖτε τί;

KAP.

Ἄραεῖ! Ἐδῶ στοὺς τάφους
Μὲ τοὺς νεκροὺς θὰ μείνω
νὰ εὔρω τοὺς ἀντάρτας.

(Ὁ Ριχάρδος φεύγει).

ΣΚΗΝΗ Β'.

(Κάρολος μόνος).

KAP. Θεέ μου!... Αὐτοὶ στὰ μάρμαρα τῶν τάφων
τροχίζουν τὰ σπαθιά, νὰ μὲ φονεύσουν!
Σκῆπτρα καὶ πλούτη, δόξα
ὠραιότης καὶ τιμαὶ ὧ σεῖς τί εἶσθε;
Ράκη ποῦ πλέουν στὸ πέλαγος τοῦ χρόνου,
τὸ κῦμα σᾶς κτυπᾷ μὲ μύρια πάθη
καὶ στοῦ τάφου τὸ βράχο ἔδῶ σᾶς ρίπτει!
μ' ἐσᾶς στὸ χάος καὶ τὸ ὄνομά σας πίπτει!
ὦ τῆς νεότητός μου
ὄνειρα πλάνα, ὠραῖα,
σᾶς πίστεψα μιὰ μέρα
μὰ ἡ πλάνη πλέον ἐχάθη. •
Ἄν μ' ἀνυψώσουν τῶρα
στὸν περὶ μεγάλο θρόνο
μὲ τῆς ἀνδρείας τὰ περὰ
ψηλὰ θὲ ν' ἀναβῶ
καὶ τ' ὄνομά μου αἰώνια
θὰ μείνη σεβαστό.

(Ἀνοίγει τὴν θύραν τοῦ μνημείου τοῦ Καρλομάγνου καὶ
εἰσέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Γ'.

(Ἀπὸ τῆς πλαγίας θύρας τοῦ ὑπογείου εἰσέρχονται μετὰ προφυλάξεως καὶ περιτετυλιγμένοι εἰς μανδύας οἱ συνομῶται).

TINEΣ (ἐκ δεξιῶν).

«Στὴν Αὐγούστα»

ΑΛΛΟΙ (ἐξ ἀριστερῶν).

Ποιὸς ἐκεῖ;

ΧΟΡΟΣ (ἐκ δεξιῶν).

«Στὴν Αὐγούστα»

ΧΟΡΟΣ (ἐξ ἀριστερῶν).

Πάει καλά.

ΟΛΟΙ ΟΜΟΥ. Γιὰ τὸ σύνδεσμο φωτιὰ
μας φλογίζει ἱερά.

(Εἰσέρχονται ὁ Σίλβας, Ἑρνάνης καὶ Ἰάγος).

ΣΙΑ. ΕΡΝ. «Στὴν Αὐγούστα».

ΧΟΡ. «Στὴν Αὐγούστα».

ΟΛΟΙ ΟΜΟΥ. Γιὰ τὸ δίκαιο σκοπὸ μας
ἀπ' τοὺς τάφους θὰ μᾶς πῆ
ναί, τῆς μοίρας ἢ φωνή.

ΣΙΑ. Εἶνε ἐδῶ παρόντες ὅλοι;

ΧΟΡ. Μὲ καρδιά μὲ θάρρος ὅλοι.

(Ὁ Σίλβας ἀνέρχεται ἐπὶ τινος τάφου).

ΣΙΑ. Μάθετε λοιπὸν τί τρέχει
τὴν Ἀρχὴν ζητεῖ ὁ Κάρλος.

ΟΛΟΙ. Σὰν λαμπάδα πρὶν θὰ σβύσῃ
ἀφοῦ θέλει νὰ πατήσῃ
τὰ δίκαιά μας. Θὰ ὀπλισθῇ
κάθε χέρι μὲ σπαθί.

ΣΙΑ. Ἔνα φθάνει. Ποιὸ θὰ τύχη,
ἄς ἀποφασίσῃ ἡ τύχη.

(Ἐκαστος ἐξάγει πινακίδα ἐφ' ἧς χαράσσει ἐν ὄνομα, εἶτα τὴν ρίπτει ἐντὸς μικροῦ τάφου ἠνεφωμένου).

Ὁ καθείς μας ὄρκον κάνει
νὰ κτυπήσῃ ἢ ν' ἀποθάνῃ.

(Ὁ Σίλβας προχωρεῖ βραδέως πρὸς τὸ μνημα καὶ ἐξάγει μίαν τῶν πινακίδων).

Ποῖος εἶνε;

ΣΙΑ.

Ἐρνάνης!

ΟΛΟΙ.

Ἐρνάνης!

ΕΡΝΑΝΗΣ (περιχαρῆς).

Τὶ χαρὰ μὲ πλημμυρίζει
ὦ πατέρα μου!

ΟΛΟΙ.

Ἄν χαθῆς

θὰ σ' ἐκδικηθοῦμ' ἐμεῖς.

ΣΚΗΝΗ Δ'.

(Κρότος πυροβόλου)

ΟΛΟΙ Ποῖος κρότος; Τί δηλοῖ;

(δεύτερος κρότος).

τὸ γραμμένο ἔς πληρωθῆ.

(Τρίτος κρότος. Ἡ θύρα τοῦ μνημείου ἀνοίγεται καὶ παρουσιάζεται ὁ Κάρολος).

ΟΛΟΙ (ἐντρομοί).

Κάρολος μέγας βασιλεύει.

ΚΑΡΛ. Κάρολος πέμπτος, ὦ δειλοί.

ΣΚΗΝΗ Ε'.

(Ἀνοίγεται ἡ μεγάλη θύρα τοῦ ὑπογείου καὶ ὑπὸ τὸν ἦχον σαλπικῶν εἰσέρχονται οἱ ἐκλέκτορες μετὰ μεγάλης ἀκολουθίας φέροντες ἐπὶ προσκεφαλαίων τὸ στέμμα καὶ τὰ ἄλλα σήματα τῆς αὐτοκρατορίας. Εὐγενεῖς κυρίαὶ καὶ κύριοι Ἴσπανοὶ καὶ Γερμανοὶ περιστοιχίζουσι τὸν αὐτοκράτορα).

- PIX. Τῶν ἐκλεκτῶν ἢ ψῆφος
αὐτοκράτορα σὲ ἀναγορεύει,
τὰ σήματα σοῦ στέλλει,
ἄρχων τῆς δυναστείας!
- KAP. (πρὸς τοὺς ἐκλέκτορας).
Τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶν' τὸ ἰδικό μου.
Αὐτοὶ οἱ ἀντάρται ἐδῶ συνωμοτοῦσι.
Δειλοὶ φοβεῖσθε τώρα; πλὴν ματαίως!
Στὸ χέρι μου σᾶς ἔχω.
Θὰ σφίγξω τὴν πυγμὴν, θὰ πέσετε ὅλοι.
- (Πρὸς τὴν φρουρὰν του, ἣτις ἐκτελεῖ τὰς διαταγὰς του, ἀφί-
νουσα τὸν Ἑρνάνην μεταξὺ τοῦ ὄχλου).
- Ἄς χωρισθῆ ἀπ' τὸν ὄχλον
πᾶς δούξ, βαρῶνος, κόμης.
Στὴν φυλακὴν ὁ ὄχλος!...
Στοὺς εὐγενεῖς ὁ πέλεκυς θὰ πέσῃ.
- EPN. Γράψε γιὰ μὲ λοιπὸν θάνατο ἐπίσης.
Εἶμαι κόμης, δούξ εἶμαι
τῆς Σεγορβίας, τῆς Καστίλλης.
Τὸν Ἰωάννην Ἀραγῶνας
νὰ γνωρίσετε σ' ἐμέ.
Τὴν πατρίδα, τὸν πατέρα
ἤλπιζον νὰ ἐκδικήσω,
πλὴν ματαίως... τὴν κεφαλὴν μου
παραδίδω εἰς ἐσέ.
- ΕΛΒ. (πίπτουσα εἰς τοὺς πόδας τοῦ Καρόλου).
Βασιλεῦ, ἀφοῦ σοῦ δίδει
ὁ Θεὸς τὸν μέγαν θρόνον,
μέγας ἔσο καὶ συγχώρει
τοὺς προδότας ταπεινῶνων.
Ἰκανὴ ἐκδίκησίς σου
θᾶναι αἱ τύψεις των αὐταί.
Σιωπα, σιωπα.
- KAP.
ΕΛΒ. Ἄ ὄχι, ὄχι.
Ὁ Θεὸς μιᾷ σ' ἐμένα

καὶ ζητεῖ ἔλεος ἀπὸ σέ.
ΚΑΡ. (ἀποκαλυπτόμενος πρὸ τοῦ μνημείου τοῦ
Καρλομάγνου).
Μεγάλε Κάρολε, μὲ τὸνομά σου
τὰς ἀρετάς σου—φθονῶ, ζηλεύω.
Ἐδῶ ὀμνῶ στὸν Θεόν, σ' ἐσένα
τὰς πράξεις σου ὅλας γὰ μμηθῶ.
Συγχωρῶ ὅλους—εὐτυχῆς εἶμαι.

(Ὁδηγῶν τὴν Ἑλβίραν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Ἑρνάνη)

Ἄς σὰς ἐνώσῃ γάμου δεσμός.

Στὸν Καρλομάγνο δόξα, τιμῆ.

ΕΛΒΙΡΑ, ΕΡΝΑΝΗΣ, ΧΟΡΟΣ

Στὸν Κάρολο Πέμπτο δόξα τιμῆ,

τιμῆ αἰώνια εἰς τὸνομά σου·

μὲ τὴν συγγνώμην Θεὸν ὀμοιάζεις

ἀφοῦ τὴν ὕβριν θὰ λησιμονήσῃς

καὶ τοὺς προδότας τοὺς συγχωρεῖς.

ΣΙΑ.

Ζητάει ἐκδίκησι ἢ προσβολή.

Πλὴν δὲν πειράζει, ἐλπίζω πάντα

πῶς λίγο ἀκόμα θὰ περιμένω.

Μόνο γιὰ ἐκδίκησι μῖσος θὰ τρέφω

ὄσω θὰ ζήσω κα' ἐνόσω ζῆ.

ΟΛΟΙ.

Ἡ δάφνη ἢ ἐνδοξὴ στὴν κεφαλὴ σου
μὲ λάμυρι ὀλόλαμπρη ἀκτινοβολεῖ.

Τέλος τῆς Γ'. πράξεως.

ΠΡΑΞΙΣ Δ΄.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

(Ἄνδρον εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Δὸν Ἰωάννου τῆς Ἀραγώνας ἐν Σαραγόσα. Τὸ βᾶθος κλείεται ὑπὸ κυγκλίδων. Μουσικὴ χοροῦ εὐθυμος).

ΧΟΡΟΣ (κεκλημένων).

Χαρά, εὐτυχία εἰς τοὺς νεονύμφους,
καθὼς δυὸ λουλούδια σκεπάζει δροσιά.
Πέρασαν τῆς λύπης τὰ μαῦρα τὰ νέφη
καὶ τώρα γαλήνη γελᾷ καὶ χαρά. (Ἀπέ-
χονται βραδέως).

ΣΚΗΝΗ Β΄.

(Ὁ Ἑρνάνης καὶ ἡ Ἐλβίρα ἐκ τῆς αἰθούσης τοῦ χοροῦ καὶ πορευόμενοι πρὸς τὸν νυμφικὸν θάλαμον).

ΕΡΝ. Παύει τὸ ἄσμα, ἐσβέσθησαν αἱ δᾶδες.
Ποθεῖ μυστήριον, σιωπὴν ὁ ἔρωσ.
Γιὰ δὲς καὶ τᾶστρα ἀκόμη, ὦραία Ἐλβίρα,
στὴν τόσην μας χαρὰν μᾶς μειδιῶσι.

ΕΛΒ. Ἔτσι λαμπρὰ τὰ ἔβλεπα,
ἀπ' τὸν πύργο τοῦ Σίλβα, ὅταν μονάχη
σὲ καρτεροῦσα καὶ σὰν αἰῶνες ὄλοι
μοῦ ἐφαίνονταν πῶς περνοῦσαν ἢ ὥρες
τώρα εἴμεθα μαζῆ.

ΕΡΝ. Γιὰ πάντα.

ΕΛΒ. Ὡ τὶ χαρά μου.

ΕΛΒ.) (ὁμοῦ) Γιὰ πάντα ναὶ ἡ δική σου
ΕΡΝ.) δικός σου

θὰ σ' ἀγαπῶ αἰωνίως,
ὡς τὴν ἄστερην πνοή.

(ἀκούεται μακρὰν ἤχος κυνηγετικοῦ κέρατος)

EPN. Ὁργὴ Θεοῦ, κατάρα.

EAB. Τὸ γέλοιο τοῦ προσώπου σου μαγεύει.

(ἕτερος ἦχος)

EPN. Ἡ τίγρις, ἄχ τὸ θῦμα της γυρεύει.

EAB. Θεέ μου, Θεέ τί ἔχεις ;

EPN. Διαβολικὴ μορφὴ βλέπεις Ἑλβίρα,
ἐκεῖ στὸ σκότος ποῦ με περιγελάει ;
Ὁ γέρον εἶνε κύττα!..

EAB. Ὠϊμέ τὸν νοῦ του χάνει.

(ἦχοι παρατεταμένοι)

EPN. (Μὲ θέλει αὐτός.)

Ἄκου γλυκειά μου Ἑλβίρα,
ἐδῶ με σφάζει μιὰ παλαιὰ πληγὴ μου,
ὦ τρέξε φέρε φάρμακον γλυκειά μου.

EAB.

Ἄλλὰ καὶ σύ ;

EPN.

Ἄν μ' ἀγαπᾷς, ὦ τρέξε.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

(Ἑρνάνης. Εἶτα Σιλβας).

EPN.

Ὅλα σιωπαίνουν γύρω.

Σᾶν ἀπάτη, φαντασία νὰ ἦτο !

Ἄ, ναι, ἴσως ἡ καρδιά μου ἡ πονεμένη,
τὰ περασμένα τὰ δεινὰ ὠνειρεύθη.

Ἐμπρός. (Πρὸς συνάντησιν τῆς Ἑλβίρας).

ΣΙΑ. (Μὲ προσωπίδα σταματῶν ἐπὶ τῆς κλιμακος).

Ἄ, στάσου.

EPN.

Ὁ ἴδιος....

ΣΙΑ. (δεικνύων τὸ κέρας).

Ἰτὰ ἀντὶ γιὰ ρόδα μου χαρίζει !

Ὁ ἄρραβών σου, «ὅταν θελήσης

ὁ Ἑρνάνης ν' ἀποθάνῃ,

ἕναν ἦχον ἂν ἀκροασθῇ,

χάνει ὁ Ἑρνάνης τὴν ζωή».

τολμᾷς νὰ μ' ἀρνηθῆς ;

EPN. Ἦκουσε μιὰ στιγμή :
Τοῦ κόσμου πλάνης κι ἔρημος,
ἀπ' τὰ μικρά μου χρόνια,
τὴν ἀπονιὰ ἐγνώρισα,
τὴ μαύρη καταφρόνια.
Τώρα ποῦ ἐμειδίασε,
ὁ οὐρανὸς γιὰ ἴμένα,
ὦ ἄφες τὸ ποτῆρι,
τοῦ ἔρωτος νὰ πιῶ.

ΣΙΑ. (παρουσιάζων αὐτῷ ἐγχειρίδιον καὶ κύπελλον).
Νὰ τὸ ποτῆρι, λάβε το·
τὴν ἐκλογὴν σ' ἀφίνω.

EPN. Θεέ μου !

ΣΙΑΒ. Ἔκλεξον γρήγορα.

EPN. Τὸν θάνατον μοῦ δίδεις,
Δούκα ἄχ ! μὴ λυπήσου με.

ΣΙΑ. Καὶ ἡ τιμὴ σου ποῦ εἶνε ;

Ἐπίορκος καὶ ψεύστης !

EPN. (ἀποφαστικῶς). Λοιπὸν δόσε μου ἐδῶ,
(λαμβάνει τὸ ἐγχειρίδιον)

ΣΚΗΝΗ Δ'.

(Ἐλβίρα ἐρχομένη ἀπὸ τὸν νυμφικὸν θάλαμον)

ΕΛΒ. Στάσου, σκληρὲ, τὸν θάνατον
σὲ δυὸ καρδιᾶς μὴ δώσης.

Ποῖος τοῦ Ἄδου δαίμονας
δαγκάνει τὴν ψυχὴν σου ;

Κοντὰ ἔστὸν τάφο σκέπτεσαι
ἐκδίκησιν ἀκόμα ;

(Ὁρμῶσα ἐναντίον τοῦ Σίλβα)

Τὸν χάρο ποῦ σὲ θέλει,

τὸν προλαμβάνω ἐγώ.

(Ἀπορρίπτουσα τὸ ἐγχειρίδιον)

Ἄχ, τί εἶπον, συγχώρει με, — Θεὲ παραφρο-

ΣΙΑ. Τὰ δάκρυα παῦσε, ὦ μάταια εἶνε, [νῶ.

- συγγνώμην ἀπ' ἔμένα μὴν ἐλπίζης ποτέ.
- EPN. (᾽Ω τύχη μου σκληροκαρδη).
- ΕΛΒ. Εἶμαι τῶν Σίλβα κόρη,
μ' αὐτὸν μ' ἐνώνει αἰώνιος
δεσμὸς καὶ ἱερός.
- ΣΙΑ. Τὸν ἀγαπᾶς, πλὴν μάθε το,
γι' αὐτὸ θὰ σκοτωθῆῃ.
- ΕΛΒ. Εἰς τὰ πικρά μου δάκρυα
ἡ ὀργή σου ἄς σβυσθῆῃ.
- EPN. Ἐλβίρα, παῦσε τὴν θλίψιν σου,
μὲ παραιτεῖ τὸ θάρος.—᾽Ω, ὁ καῦμὸς ὁ ὕστερος,
κάθε καῦμὸ ὑπερβαίνει.—᾽Ορκος φρικτὸς τὸν θάνατον,
τώρα σκληρὰ μοῦ δίνει.—Τῆς τύχης μου εἰρωνεῖα
ἡ πρόσκαιρη χαρὰ.
- ΕΛΒ. EPN. (ὁμοῦ). Ὁ Θεὸς δὲν μᾶς λυπήθηκε,
μᾶς τιμωρεῖ σκληρὰ.
- ΣΙΑ. (πλησιάζων ἀπειλητικῶς τὸν Ἐρνάνη).
«Ἐναν ἦχο ἄν ἀκροασθῆῃ,
χάνει ὁ Ἐρνάνης τὴν ζωή».
- EPN. Σ' ἐννόησα...ἄς παύσουνε
γιὰ πάντα τὰ δεινὰ μου (πλήττεται μὲ τὸ
[ἐγχειρίδιον].
- ΕΛΒ. Θεέ, τί κάμνεις ; Δόστε μου
κι' ἔμένα τὸ μαχαῖρι.
- ΣΙΑ. Ἀθλία μὴ, σταμάτησε.—Ματαία παραφροσύνη !
- EPN. Ἐλβίρα, Ἐλβίρα.
- ΕΛΒ. Ἀνάμενε—καὶ θὰ σ' ἀκολουθήσω.
- EPN. Ζῆσε γιὰ τὴν ἀγάπη μας,
θέλω γλυκειὰ μου, χαῖρε.
- ΕΛΒ. EPN. (ὁμοῦ). Γιὰ μᾶς τοῦ γάμου ὁ θάλαμος,
θανάτου εἶνε βωμὸς.
(᾽Ο Ἐρνάνης ἀποθνήσκει, ἡ Ἐλβίρα λιποθυμεῖ)

Ἔλος.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΦΕΞΗ

Ἡ «Εἰκονογραφημένη Βιβλιοθήκη Ταξιδιῶν» ἐγγράφη ὑπὸ τῶν διασημοτάτων συγγραφέων τῆς ὑψηλίου. Τὰ περίεργα πάσης χώρας, ἢ καταγωγή τῶν διαφόρων λαῶν, ἢ ἐθνογραφία καὶ λαογραφία, τὰ ἦθη, οἱ χαρακτῆρες, τὰ ἔθιμα, ὁ βίος, αἱ παραδόσεις, τὰ θρησκευτά, τὰ θεάματα κτλ. κτλ. περιγράφονται μέχρις ἐλάχιστης λεπτομερείας. Τὸ γλαφυρὸν τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ποριώτη μεταφράσεως καὶ αἱ εἰκόνες αἱ κοσμοῦσαι ἕκαστον τεύχος καθιστῶσι τὴν βιβλιοθήκην ταύτην ἐπαγωγότατον ἀνάγνωσμα.

Φιλιππῖναι νῆσοι, ὑπὸ A. de Gérioles	Λ. 45
Ἡ Μαδαγασκάρη, ὑπὸ Eug. Caustier	» 45
Νῆσοι τοῦ Εἰσηνικοῦ Ὠκεανοῦ (Ταϊτή), ὑπὸ Claverie	» 45
Τὸ Ἀλγέριον, ὑπὸ Alfred Baraudon	» 45
Τὰ Ἰνδικὰ Ἰμαλάια, ὑπὸ Comte Coblet d'Alviella	» 45
Τὸ Κάϊρον, ὑπὸ S. Ferraud	» 45
Οἱ Ἀθίγγανοι, ὑπὸ Victor Tissot	» 45
Ἡ Βενεζουέλα, ὑπὸ Vincent Humbert	» 45
Τὸ Σικάγον, ὑπὸ Baron E. de Mandat Grancey	» 45
Ἡ Ηερδία, ὑπὸ Henri Moser	» 45
Ἡ Κίνα, ὑπὸ Gaston de Bezaure	» 45
Τὸ Ἀδγανιστάν, ὑπὸ Charles Simond	» 45
Ἡ Κεϋλάνη, ὑπὸ E. Cotteau	» 45
Τὸ Μαρόκον, ὑπὸ Arthur de Gannieres	» 45
Ἡ Λαπωνία, ὑπὸ F. Escard	» 45
Ἡ πόλις τῶν Δεσβιδδῶν (τὸ Ἰκόνιον), ὑπὸ Cl. Huart	» 45
Ἡ Ἀθινδονία, ὑπὸ Achille Raffray	» 45
Ὁ πλόκαυος τοῦ Νίγηρος, ὑπὸ Marcel Monnier	» 45
Οἱ Τουρκομάνοι, ὑπὸ Henri Moser	» 45
Ἡ Σιβηρία, ὑπὸ Véra Starkoff	» 45
Ἡ Τύνις, ὑπὸ Charles Simond	» 45
Ἡ Βραζιλία, ὑπὸ Cte Charles d'Ursel	» 45
Τὸ Σιάμ, ὑπὸ S. Chevillard	» 45
Ὁ Καναδάς, ὑπὸ Sylva Clapin	» 45
Ἡ Βουβάν, ὑπὸ E. Cotteau	» 45
Ἡ Μαρτινίκα, ὑπὸ Louis Garaud	» 45
Τὸ Σαντιάγον, ὑπὸ Hippolyte Piron	» 45

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΕΞΗ

Ἡ Βιβλιοθήκη αὕτη, γραφείσα ὑπὸ διακεκριμένων λογίων μας, περιλαμβάνει ἐν μονογραφίαις τὰς ὄραιστατάς καὶ συγκινητικωτάτας σελίδας τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας καὶ ἀποτελεῖ τὸ κατ' ἐξοχὴν ἔθνικὸν ἀνάγνωσμα διὰ πάντα Ἕλληνα. Ἐκαστον τεύχος ἐν σελίδων 32 σχήμ. 16ου, ἀποτελοῦν αὐτοτελῆ πραγματεῖαν, τιμᾶται Λ. 35.

᾽Οδυσοδεῖς ᾽Ανδροῦτσος (Τὸ Χάνι τῆς Γραβιάς), ὑπὸ Μπάμπη Ἀγγίνου.

Γεώργιος Καθεριώτης ὁ Σκενδέριμπενς, ὑπὸ Ἡλ. Οἰκονομοπούλου.

Ἡ ὀλοκαύτωσις τοῦ ᾽Αρκαδίου, ὑπὸ Ἰω. Κονδυλάκη.

Ἡ Ναυμαχία τοῦ Ναυαρίνου, ὑπὸ Γεωρ. Τσοκοπούλου.

᾽Ο θάνατος τοῦ Παπαφλέσσα, ὑπὸ Ἰω. Π. Πετρονάκου.

Ἡ ἄλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων. Οἱ τρεῖς Ἡῤυγοί. ᾽Επεισόδιον, ὑπὸ Πολ. Δημητρακοπούλου.

᾽Ο Κατδαντώνης, ὑπὸ Χρ. Χρηστοβασίλη.

Κωνσταντίνος ὁ Παλαιολόγος, ὑπὸ Δ. Ι. Καλαγεροπούλου.

Ἡ πολιορκία τῆς ᾽Ακροπόλεως ᾽Αθηνῶν, ὑπὸ Γεωρ. Ἀσπρέα.

Πολιορκία καὶ ἄλωσις τῆς Τριπολιτσᾶς, ὑπὸ Γ. Τσοκοπούλου.

Πολιορκία καὶ ἔξοδος τοῦ Μεθολογγίου, ὑπὸ Εὐαγ. Παντελίδου.

Ἡ Κερᾶ=Φροδύνη, ὑπὸ Σπυρ. Ποταμιάνου.

᾽Αθανάσιος Διάκος, ὑπὸ Τιμ. Μωραΐτινη.

᾽Ο Ἀόρδος Βύρων, ὑπὸ Θεοδ. Γ. Κυπρίου.

Ἡ ἄλωσις τῆς Κύπρου ὑπὸ τῶν Τούρκων. ὑπὸ Γ. Φραγκοῦδη.

Ἡ καταστροφὴ τῶν ᾽Αλβανῶν ἐν Ναυπλίῳ, ὑπὸ Γ. Ἀντωνοπούλου.

᾽Αναμνήσεις ἐκ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἐπαναστάσεως τοῦ 1878, ὑπὸ Ἰδομενέως Στρατηγοπούλου.

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ὑπὸ Γ. Τσοκοπούλου.

Ἡ ἐνδοξὸς μάχη τῆς Πέτρας καὶ ὁ στρατάρχης Δημήτριος Ἰψηλάντης, ὑπὸ Ἀνδρέου Στράτου, υποστρατήγου.

Οἱ Βουλγαροκτόνοι Ἀυτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου, ὑπὸ Εὐστ. Εὐστρατιάδου.

᾽Ανδρέας Μιαούλης, ὑπὸ Γεωργ. Τσοκοπούλου.

Σουλῶτες καὶ Λιάπιδες, ὑπὸ Χρ. Χρηστοβασίλη.

Γεώργιος Καραϊσκάκης, ὑπὸ Γεωργ. Τσοκοπούλου.

᾽Ο Καπετὰν Καλόγηρος (Σαμουήλ ὁ Κουγκίτης), ὑπὸ Χρ. Χρηστοβασίλη.

Ἡ Γραμβοῦδα (᾽Επανάστασις τοῦ 1821 ἐν Κρήτῃ), ὑπὸ Ἰωάν. Κονδυλάκη.

᾽Ο Ρήγας Φεραῖος, ὑπὸ Γ. Τσοκοπούλου.

Αουλιέλμος ὁ ἀγθοφόρος, (Μερσάν κκι Δελαρὸς) » 1.20	Ἡ Ψυχοκόρη, Βοτσάρη » 1.20
Ὁ ἠθοποιὸς Κήν, (Δουμᾶ) » 1.40	Μερόπη, (Δ. Βερναρδάκη) » 0.70
Ὁ Μίδας καὶ ὁ Κουρεύς του, (Ν. Λάσκαρη) » 0.80	Κυρία με τὰς Καμελίας, (Α. Δουμᾶ) » 1.40
Ὁνειρον ἐαρινῆς πρωίας, (Γαβριήλ δ' Ἀνγούτζιο) » 0.60	Σκύλλα, (Σ. Βασιλειάδου) » 0.70
Ἀρχοντοχωριάτης (Μολιέρου) » 1.—	Κωμῳδία Μονόπρακτοί, (Ν. Ι. Λάσκαρη): «Τὸ κοκκα- λάκι τῆς Νυκτερίδας», «Ὁ Μύλος τῆς ἐριδος», Ἡ πώλησις τῆς Ἀθη- νῶν», «Ἡ ἐξ Ἴδου πα- ραγγελία», «Ἡ παλμό- γλωσσα», «Ἡ Ἐλενίτσα τῆς ὁδοῦ Ἀγγέσιμου» » 1.50
Ὁ Χορὸς τοῦ Ζαλόγγου, (Σ. Περραιῶδου) » 1.20	Κωμῳδία Μονόπρακτοί, Α. Πίστη): «Θ' αὐτοχειρι- σθῶ», «Ἄστε ντοῦά οὔ», «Νυκτεριναὶ Συνεντεύ- ξεις», «Γιάντες», «Βέβαια, βέβαια», «Σὲ μιὰ ταρα- τσα», «Ποῦ ξεύρεις πῶς ἔχω ντολιμάδες», «Δημο- πρασία» » 1.70
Σεβέρος Τορέλλης, (Κοππέ) » 1.—	Ἱστορικὸν δοκίμιον, περὶ τοῦ θεάτρου τῆς Μουσικῆς τῶν Βυζαντινῶν, (Κ. Σάθζ) » 3.—
Τὸ ξένο προμὶ, (Τουργένεφ) » 1.—	Κρητικὸν θεάτρον, ἡ συλ- λογὴ ἀνεκδότων καὶ ἀγνώ- στων δραμάτων (Κ. Σάθζ) » 3.50
Σκλάβια, (Περραιῶδου) » 1.—	Γύπτορις, ποιμενικὴ κωμῳδο- τραγωδία (Κ. Σάθζ) » 3.20
Κωμῳδία, (Π. Ζάνου) » 1.20	Στάθης, κρητικὴ κωμῳδία (Κ. Σάθζ) » 2.50
Ἐλισσάβη, (Γακομρέτη) » 1.20	Ἐρωφίλη, τραγωδία Γ. Χορ- τάση ὑπὸ (Κ. Σάθζ) » 3.50
Νόρμα, (Κάρλο Δορμεβίλλε) » 1.20	
Ὁ μαρκήσιος Ηριολά, (Ἀνρὸ Λαβεδάν) » 1.20	
Πάτερ ἡμῶν, (Φρ. Κοππέ) » 0.40	
Ἐσμέ, (Περραιῶδου) » 1.—	
Ἡ Ἐξοσις τοῦ Ὁθωνος, (Π. Δημητρακοπούλου καὶ Α. Κυριακοῦ) » 1.—	
Οἱ μετανάσται, (Ἀρνιώτου) » 1.—	
«Ἑλλήν. θεάτρον», Κωμῳ- δία. «Ὁ θάνατος τοῦ Περ- ρικλέους», «Ἐπὶ Ἐχεμύ- θειαν», «Ζητεῖται ὑπὸ ἡρέ- της», «Τὸ Ἀνδρείκελον», «Ἡ Διαθήκη τοῦ Θείου», «Ἐνοικιάζεται», «Εἰς ἀ- ναζήτησιν δραματικῶν συγγραφέων», σλ. 320 » 2.50	
Γαλάτεια, (Βασιλειάδου) » 0.70	
Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος, (Ζαμπελίου) » 0.60	

100 ΔΡ. ΒΙΒΛΙΑ ΔΕΜΕΝΑ ἢ ΑΔΕΤΑ

Ἱστορικὰ—Νομικὰ—Ἱατρικὰ—Λεξικὰ—Θρησκευτικὰ—Φιλολογικὰ—Διδακτικὰ—
Θεάτρον—Ἐμπορικὰ—Μουσικὴ—Περιηγήσεις—Ποίησις—Ναυτικὰ—Φιλολογία—
Μυθιστορήματα—Ξένη γλώσσα—Ἐπαγγελματικὰ—Βιβλία συναστροφῶν—Λα-
οὐκὴ Ἱατρικὴ βιβλιοθήκη—Βιβλιοθήκη ταξιδίων—Παιδικὴ βιβλιοθήκη—Βιβλιο-
θήκη Πρακτικῶν γνῶσεων—Βιβλία τοῦ λαοῦ—Μουσικὰ τεμάχια κτλ. κτλ. κτλ.

5 ΔΡΑΧ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΕΞΗ Τιμολόγιον ἀποστέλλεται δωρεάν τῷ αἰτούντι.

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Δ. ΛΑΥΡΑΓΚΑ

Τὰ κάτωθι ἔργα τῆς βιβλιοθήκης ταύτης περιλαμβάνουσι πλήρη τὴν μετάφρασιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὁλοκλήρου τοῦ κατεμένου ἐκάστου μελοδράματος.

— Τιμᾶται ἕκαστον λεπτὰ 50. —

Καβαλλερία Ρουστικάνα (Cavalleria Rusticana) — Mascagni.

Τόσκα (Tosca) — Puccini.

Οἱ Παλιῆται (I Pagliacci) — Leoncavallo.

Μανὸν Λεσκώ (Manon Lescau) — Puccini.

Τραβιάτα (La Traviata) — Verdi.

Ὁ Φρά-Διάβολος (Fra-Diavolo) — Auber.

Μεφίστοφελῆς (Mefistofele) — Boito.

Ἡ Ὑπνοβάτις (La Sonnambula) — Bellini.

Ἡ Μάγισσα Δ. Λαυράγκα. — Ἡ κυρὰ Φροδύνη καὶ ὁ Ἄλβ.

Ὁ Ἑρνάνης (Ernani). — Verdi. [Παῖδας Π. Καρρέ.

Μποῆμ (Bohém) — Puccini.

Ὁ Ὑποψήδιος Βουλευτής — Σ. Ξύνδα.

Ὁ Ριγολέττος (Rigoletto) — Verdi.

Ἡ Κάρομεν (Carmen) — Bizet.

Δύο Ἀδελφία — Δ. Λαυράγκα.

Ὁ Κρισπίνος καὶ ἡ Κουμπάρα (Crispino e la comare) — Ricci.

Φάουστ (Faust) — Gounod.

Μιρέλλα (Mireille) — Gounod.

Μάρκος Βότσαρης — Π. Καρρέ.

Οἱ γάμοι τῆς Γιαννοῦλλας (Les noces de Jeannette) — Massé.

Ἡ Εὐνοουμένη (La Favorita) — Donizetti.

Χορὸς Προσωπιδοφόρων (Un ballo in maschera) — Verdi.

Λουκία τοῦ Λαμμερμούο (Lucia di Lammermoor) — Donizetti.

Νόρμα (Norma) — Bellini.

Ὁ κουρεὶς τῆς Σεβίλλης (Barbiere di Siviglia) — Rossini.

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Ν. ΠΟΡΙΩΤΗ

Τὰ κάτωθι ἔργα τῆς βιβλιοθήκης ταύτης γραφέντα εἰς γλαφυρωτάτην γλῶσσαν ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ποριώτη, περιλαμβάνουσι περιλήψεις τῶν γνωστοτέρων Ἰταλικῶν μελοδραμάτων, ὡς καὶ ἑμμετρον μετάφρασιν παραπλεύρως τῶν ἰταλικῶν στίχων τῶν κυριωτέρων ἡμιῶτων τῶν περιεχομένων ἐν ἐκάστῳ μελοδράματι.

— Τιμᾶται ἕκαστον λεπτὰ 50. —

Χορὸς προσωπιδοφόρων (Un ballo in maschera) — Verdi.

Νόρμα (Norma) — Bellini.

Ἡ Ὑπνοβάτις (La Sonnambula) — Bellini.

Ἄϊδα (Aida) — Verdi.

Ὁ Τραυφῶδης (Il Trovatore) — Verdi.

Ἡ Τραβιάτα (La Traviata) — Verdi.

Λουκία τοῦ Λαμμερμούο (Lucia di Lammermoor) — Donizetti.